

Ms. 51569 L. 51579

51569 to 51599

संन्या०

१८३

॥ आह रिः ॥ पश्चात्ताप निवृत्त्यर्थं परि त्या
 गो विचार्यते ॥ समागि द्वितीये प्रोक्तो न
 क्रौडानेवित्रो धनः ॥ १ ॥ कर्म मार्गे नि कर्त्त
 व्यः सुतरां कालि का लतः ॥ अत आदौ न
 त्कि मार्गे कर्त्तव्य त्वा दि चार णः ॥ २ ॥ अ व
 णादि प्रवृत्त्यर्थं कर्त्तव्य म्चेत्स ते ष्यते ॥ स
 हाय संग सा ध्य त्वा त्सा धनानां च र कृ ण
 र ॥ ३ ॥ अ नि मा ना नि यो गा इ त इ मे ष्य

विरोधतः॥ गृहादेर्बीधकत्वेन साधनायं
नवेद्यदि॥ ४॥ अग्रेपि तादृशैरेव संगोच
वतिनान्पथा॥ स्वयंचविषयाक्रान्तः पा
संती स्यात्तु कालतः॥ ५॥ विषयाक्रान्त
देहानां नावेशः सर्वदाहरेः॥ अतोत्र सा
धने नक्तौ नैव सागः सुखा बहः॥ ६॥ वि
रहा तु भवायं नुपरित्यागः प्रशस्यते॥
स्वीयबन्धनिवृत्त्यर्थंवेशः सोऽत्र न चान्प

संन्या० या ॥ १॥ कौटिल्यो गोपिकाः प्रोक्ता गुरवः सा
१८४ धनं च तत्र ॥ नावो नाव नया सिद्धः सा धनं
नान्महिष्यते ॥ ८ ॥ विकलत्वं तया स्वास्थ्यं
प्रकृतिः प्राकृतं न हि ॥ ज्ञानं गुणाश्च तस्मै
वं वर्त्तमानस्य बाधकाः ॥ ९ ॥ सत्यलोके
स्थितिज्ञानात्संन्यासेन विशेषितान् ॥
नावना सा धनं यत्र फलं चापि तया न
वेत् ॥ १० ॥ तादृशाः सत्यलोकादौ तिष्ठन्ते

वनसंशयः॥ वहिश्चेत्प्रकटः स्वात्मा व
क्लिबत्प्रविशो ह्यदि॥११॥ तदैव स कलो
बंधो नाशमेति न चान्यथा॥ गुणास्तु स
गरा हित्या जीवनाय न वंति हि॥१२॥ ना
वान्फलरूपत्वान्नात्र बाधक इष्टे
स्वास्था वाक्मनकर्तव्यं दया लुर्न विरु
ध्वाते॥१३॥ दुर्लभं यं परित्यागः प्रेम्णा
सिद्ध्यति नान्यथा॥ ज्ञानं मार्गं तु संन्या

संन्या०) सो द्विविधोऽपि विचारितः ॥ १४ ॥ ज्ञानार्थ
१८५ सुत्तरांगं च सिद्धिर्जन्मशतैः परं ॥ ज्ञानं च
साधनापेक्षं यज्ञादिभ्यः पराणाम्मतं ॥ १५ ॥
अतः कलौ स संन्यासः पश्चात्तापयुता
न्यथा ॥ पापं हि त्वं न वेत्स्यसि तत्र ज्ञानेन
संन्यसेत् ॥ १६ ॥ सुत्तरां कलिदोषाणां प्र
बलत्वादिति स्थितिः ॥ न क्रिमार्गेऽपि
चैवोषस्तदा किं कार्यमुच्यते ॥ १७ ॥

अत्रारं नैव नानाः स्मरुः शान्तस्मात्प्यभाव
 तः ॥ स्वस्थपहेतोः परित्पागात् बाधकेन
 स्प संजावेत् ॥ १९ ॥ हरिरत्र न शक्नोति क
 र्त्तुं बाधां कृतोपरि ॥ अन्पया मातरो वा
 लान्नस्तन्यैः पुपुषुः हृदि ॥ १९ ॥ शानि
 त्वापि वाक्येन नक्तं मोहयिष्यति ॥
 आत्मप्रदः प्रियश्चापि किमर्थं मोहयि
 ष्यति ॥ २० ॥ तस्मादुक्तप्रकारेण पु

संन्या० त्यागो विधीयतां ॥ अपन्यस्यान्न रूपते स्वा
 १८६ श्रीदिति मे निश्चिन्ता मतिः ॥ २२ ॥ इति क
 ह्मप्रसादे न वदन्नेन विनिश्चितं ॥
 संन्यासवरणं न त्वाव न्यस्यापत्तिः
 न वेत् ॥ २२ ॥ इति श्रीवदन्नेनाचार्यवि
 रचितं संन्यासनिर्णयसंपूर्णं ॥ श्री
 २॥ यच्च दुःखं यशोदायानंददानीं च
 दुःखं च गोकुले ॥ गोपिकानां तु यद्दुःखं स्यात्तम

